

Pyhäkköteltta

”Silloin pilvi peitti pyhäkköteltan ja Herran kirkkaus täytti telttamajan. – Koko vaelluksensa ajan kaikki israelilaiset näkivät Herran pilven päivisin telttamajan yllä, ja öisin pilvestä loisti tulinen hehku.” (2. Moos. 40:34, 38.)

Avaintekstit:

2. Moos. 35:1–36:7;
1. Moos. 1:1;
2. Moos. 36:8–39:31;
Hepr. 7:25;
2. Moos. 40:1–38;
Joh. 1:14.

Jumalan kansan päätehtävä Vanhassa testamentissa (samoin kuin meillä tänään) oli elää läheisessä suhteessa Herraan, palvoa ja palvella häntä sekä antaa oikea kuva Jumalasta muille kansoille (5. Moos. 4:5–8).

Eedenin puutarhassa Aadam ja Eeva piiloutuivat Jumalalta, koska heidän syntinsä sai heidät pelkäämään häntä. Syntisyys saa ihmisen luonnostaan pelkäämään Jumalaa, ja tämä pelko vääristää käsityksemme Jumalan luonteesta. Hyvä uutinen on se, että Jumala ottaa ensimmäisen askeleen tämän kuilun ylittämiseksi sekä korjaa omasta aloitteestaan halkeaman ja rikkoutuneen suhteen. Hän kutsuu syntisen takaisin luokseen: ”Missä sinä olet?” (1. Moos. 3:9.)

Näin ollen ensisijainen tehtävämme on tuoda esiin Jumalan oikea luonne sekä hänen rakastavat ja vanhurskaat tekonsa ympärillämme oleville. Kun ihmiset ovat kiinnostuneita tulemaan Jumalan luo ja ovat vakuuttuneita hänen epäitsekästä rakkaudestaan heitä kohtaan, he antavat elämänsä hänelle. He myös tottelevat sitä, mitä Jumala käskee heitä tekemään, tietäen, että se on heidän omaksi parhaakseen.

Pyhäkköteltta todisti Jumalan läheisyyden ihmiskuntaan nähden ja paljasti sille ne suurimmat totuudet, joiden avulla Jumala pelastaa ne, jotka tulevat hänen luokseen uskossa.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 27.9.2025

HERRAN SAPATTI

Ei ole epäilystäkään siitä, etteikö sapatti olisi ollut alusta alkaen hyvin olennainen osa heprealaisten elämää, vaikkakin seitsemännän päivän sapattia vastustavat väittävät virheellisesti, että se oli vain juutalaisia varten (seitsemäs päivä erotettiin ja pyhitettiin Eedenissä, ks. 1. Moos. 2:1-3), tai he väittävät virheellisesti, että juutalaiset kuulivat siitä ensimmäisen kerran vasta Siinailla (juutalaiset viettivät sapattia jo ennen Siinaita, ks. 2. Moos. 16:22-29).

Lue 2. Moos. 35:1-3. Mikä totuus toistettiin kansalle pyhäkköteltan rakentamisen yhteydessä?

Sapatti ja sen sanoma kertoi, kertoo ja tulee aina kertomaan Jumalasta, siitä, kuka hän on ja hänen mahtavista teoistaan. Sapatti muistuttaa meitä hänen luomisteoistaan ja pelastavista teoistaan sekä kiinnittää huomionsi Jumalaan, joka haluaa olla kansansa kanssa. Näin sapatti ja pyhäkköteltta osoittavat Jumalan läsnäolon elämässämme.

Vanhan testamentin seurakunnan sapatti välittää moninaisen viestin. Sen ydin voidaan seuraavasti:

(1) *Jumala on Luoja.* Raamattu alkaa tällä hämmästyttävällä ja kulmakiveksi muodostuneella julistuksella (1. Moos. 1:1). Jumalan luomistyön elävä muistomerkki on sapatti (1. Moos. 2:2-3; 2. Moos. 20:8-11). Tästä totuudesta – Jumala on Luoja – kumpuavat kaikki muut raamatulliset totuudet.

(2) *Messias tulee.* Tämä toivo keskittyy Jumalan lupaukseen siemenestä, joka voittaa käärmeen (Paholaisen) ja voittaa pahuuden.

(3) *Jumala perustaa valtakuntansa, ja sapatti on sen esimakua.*

(4) *Pelastus tulee Herralta.* Jumalan kansa todistaa, että Jumala on heidän Vapahtajansa ja Lunastajansa, ja että pelastus tulee vain hänen armostaan.

(5) *Jumala on kaikkien ihmisten lopullinen tuomari.* Niillä, jotka sinnikkäästi uhmaavat ja kieltävät hänet, ei ole tulevaisuutta, mutta hän antaa omasta tahdostaan ikuisen elämän niille, jotka seuraavat häntä.

Juutalaisilla on sanonta: ”Enemmän kuin Israel piti yllä sapattia, sapatti ylläpiti Israelia”. Vaikkemme luultavasti ilmaisikaan asiaa samalla tavoin, mikä tärkeä osa sapatilla on seurakuntaperheemme elämässä?

UHRILAH- JAT JA HENKI

Lue 2. Moos. 35:4-36:7. Mitä tärkeitä opetuksia tässä on meille tänään?

Pyhäkköteltan rakentamiseen tarvittiin runsaasti erilaisia arvokkaita materiaaleja, ja ne saatiin Jumalan kansan anteliailla lahjoituksilla, jotka he antoivat sydämensä pohjasta, vapaaehtoisesti ja iloiten. He antoivat kultaa, hopeaa, pronssia, hienoa pellavaa, jalokiviä, ainutlaatuisia kankaita, akasiapuuta, oliiviöljyä, mausteita ja monia muita tarvikkeita. Ihmiset lahjoittivat myös työvoimaansa, sillä monet erityiset esineet teltassa tai sen kalusteet oli valmistettava taitaen ja ahkeralla työllä. Räätäleiden oli myös kudottava vaatteita papeille, jotka palvelivat pyhäkköteltassa, sekä ylipapille, jonka hyvin taidokkaisiin vaatteisiin kuuluivat rintakilpi ja turbaani.

Jumala oli siunannut israelilaisia runsaasti lahjoilla, jotka egyptiläiset olivat antaneet heille heidän lähtiessään Egyptistä. Nyt oli heidän tilaisuutensa antaa kiitoslahjoja Jumalalle hänen armollisen ja mahtavan johtajuutensa vuoksi. Heidän sydämensä liikuttuivat toteuttamaan tämän työn Jumalan kunniaksi.

Kansa antoi niin iloisesti ja runsaasti, että Moosekselle sanottiin: "Kansa tuo enemmän kuin tarvitaan - ." (2. Moos. 36:5.) Niinpä Mooseksen oli lopetettava heidän lahjoitustensa tuominen pyhäkkötelttaa varten, "sillä tarvikkeita oli jo kylliksi kaikkien töiden tekemistä varten, jopa ylikin" (2. Moos. 36:7).

Pyhän Hengen johdatuksen kautta Jumala varusti ja valtuutti ihmiset rakentamaan huolella pyhäkköteltan. Beselel, Oholiab ja muut olivat täytettyjä "Jumalan Hengellä" (2. Moos. 35:31, RK 2012), mikä tarkoittaa, että heille annettiin taitoja, viisautta ja taiteellista osaamista, jotta he pysyivät täydellisesti tekemään kaiken työn. Hanke oli valtava, ja se oli rakennettava täsmälleen sen mallin mukaan, jonka Jumala oli näyttänyt Moosekselle.

Merkittävää on, että Pyhän Hengen lahja liittyi ihmisten erilaisiin kykyihin ja taitoihin, joita tarvittiin pyhäkköteltan rakentamisessa. Hengellä täytyminen ei ole maaginen prosessi, eikä se tarkoita, että ihmisissä olisi erityisiä hengellisiä voimia. Edistääkseen Jumalan asiaa ja täyttääkseen tehtävänsä Jumala antaa seuraajilleen voimansa, jotta he voivat toteuttaa hänen tavoitteensa ja tehdä sen hyvin.

PYHÄKKÖ- TELTTA RAKENNE- TAAN

Lue 2. Moos. 36:8-39:31. Miksi annettiin näin yksityiskohtaiset ohjeet? Mitä tämä opettaa meille siitä, kuinka Jumala välittää jokaisesta yksityiskohdasta?

Mooses rakensi telttamajan huolellisesti saamiensa ohjeiden mukaisesti. Raamatun tekstissä luetellaan seuraavaa: (1) pyhäkkötelttä eri kankaineen, verhoineen ja osineen (2. Moos. 36:8-38); (2) liitonarkku (2. Moos. 37:1-9); (3) uhrileipäpöytä (2. Moos. 37:10-16); (4) lampunjalka (2. Moos. 37:17-24, RK 2012); (5) suitsutusalttari (2. Moos. 37:25-29); (6) polttouhrialttari (2. Moos. 38:1-7); (7) vesiallas (2. Moos. 38:8); (8) esipiha (2. Moos. 38:9-20); ja (9) pyhäkkötelttan materiaalit (2. Moos. 38:21-31). 2. Moos. 39 jatkuu kuvauksilla efo-di-kasukasta, rintakilvestä ja muista papin vaatekappaleista.

Toimitettavat palvelukset olivat evankeliumin vertauskuvia, jotka kertoivat Jumalan koko lunastussuunnitelman. Eri-laiset seremoniat kuvasivat (1) kuinka Jumala inhoaa syntiä ja kuinka hän sen käsittelee, (2) kuinka hän pelastaa katuvat ihmiset, (3) mikä on jumalattomien kohtalo ja (4) kuinka hän tulee varmistamaan tulevaisuuden, jossa ei ole pahuutta.

Vuoden aikana suoritettiin päivittäinen ja vuosittainen pyhäkköpalvelus. Tämä kaksivaiheinen jumalanpalvelus havainnollisti, miten Jumala käsittelee synnin ja pelastaa syntiset. *Päivittäisten* pyhäkköpalvelusten kautta Jumala vakuutti parannuksen tehneille, että hän antoi heidän syntinsä anteeksi ja tarjosi heille pelastuksen armossaan. Tämän pelastuksen lahjan vastaanottaminen edellytti uhria, ja nämä uhrit viittasivat Messiaan kuolemaan. Hänen verensä "puhdistaa meidät kaikesta synnistä" (1. Joh. 1:7). Synnin tunnustaminen ja Kristuksen vanhurskauden vastaanottaminen olivat tämän lahjan keskiössä (Ps. 32:1-2). Näin katuva syntinen sai varmuuden anteeksiannosta ja saattoi iloita pelastuksesta.

Suurena sovituspäivänä suoritettava vuosittainen jumalanpalvelus osoitti, kuinka Jumala hävittää synnin, ratkaisee syntiongelman ja turvaa tulevaisuuden, jossa syntiä ei ole (3. Moos. 16, Joh. 1:29). Tällä hetkellä Kristuksen välitystyön toinen vaihe taivaan pyhäkössä on myös ilmaus Jumalan työstä meidän hyväksemme (Hepr. 7:25), ja se tuo lopullisen ratkaisun pahuuden ongelmaan (Dan. 7:13-14, 22, 27; Dan. 8:14; Ilm. 21:4).

Jumalaa palvottiin, ylistettiin ja kiitettiin pyhäkössä.

JUMALAN LÄSNÄOLO

Lue 2. Moos. 40:1-38. Miten israelilaiset havaitsivat Jumalan läsnäolon?

Toisen Mooseksen kirjan viimeisessä luvussa (2. Moos. 40) kuvataan kymmenen käskyä sisältävän pyhäkköteltan vihkiminen käyttöön. Sen käyttöön vihkiminen oli Israelille Siinain tapahtumien huipentuma.

Jumalan kirkkaus on hänen pyhyyttään, luonnettaan ja rakastavaa läsnäoloaan, joka on itse hyvyttä (2. Moos. 3:5; 2. Moos. 33:18-19). Hänen läsnäolonsa täytti pyhäkköteltan ja näkyi pilvenä, *šēkīnā*-kirkkautena. Toinen Mooseksen kirja päättyy Jumalan ohjaavan läsnäolon korostamiseen, päivällä pilvipatsaassa ja yöllä tulipatsaassa. Heprealaisten oli määrä kokea paitsi Jumalan todellisuus, myös hänen läheinen ja pysyvä läsnäolonsa hyvin todellisella ja voimallisella tavalla tämän johtaessa heitä.

Mooses pystytti pyhäkköteltan toisen vaellusvuoden ensimmäisen kuukauden ensimmäisenä päivänä (2. Moos. 40:2, 17). Hän myös vihki kaiken – myös Aaronin ja tämän pojat pappeuteen (2. Moos. 40:9, 13-15) – pyhällä öljyllä. Hän kävi läpi kaikkeinpyhimmän, pyhimmän ja esipihan vihkien kaiken Herralle. Tämän prosessin kautta hän vihki käyttöön kaikki pyhäkköpalvelukset (ks. myös 4. Moos. 7:1). Mooses saattoi astua kaikkeinpyhimpään vain pyhäkköteltan vihkimisen aikana; sen jälkeen ainoastaan ylipappi saattoi palvella siellä vuosittain suurena sovituspäivänä (3. Moos. 16:2, 17).

Raamatussa todetaan kolme kertaa, että työ oli saatu valmiiksi: (1) luomisviikon lopussa Jumala korostaa luomistyönsä valmistumista (1. Moos. 2:1-3); (2) pyhäkköteltan valmistumisen yhteydessä Raamattu julistaa: ”Niin Mooses sai työn valmiiksi” (2. Moos. 40:33); ja (3) kun Salomo sai kaikki työt valmiiksi temppeleä varten (1. Kun. 7:51).

Tämä yhteys luomisen ja Israelin pyhäkön välillä viittaa kosmiseen ulottuvuuteen, aikaan, jolloin Herra asuu lunastettujen kanssa uudessa maassa uudessa Jerusalemissa, joka on ”Jumalan asuinsija” (Ilm. 21:2-3; vrt. Ilm. 22:1-4).

Se, että Jumala täytti pyhäkköteltan läsnäolollaan (2. Moos. 40:34), oli suuri huipennus tapahtumille, jotka alkoivat Mooseksen syntymästä ja jatkuivat Egyptin jumalten kukistamisella kymmenen vitsauksen aikana, Egyptistä pakenemisella, Egyptin armeijan kukistamisella, ja lopulta Jumalan ilmestymisellä Siinainvuorella.

JEESUS ASUI IHMISTEN KESKELLÄ

Lue Joh. 1:14. Kuinka Kristuksen ihmiseksi tulemista verrataan pyhäkkötelttaan?

Jeesuksen tuleminen ihmiseksi on mysteeri ja oma tieteen lajinsa, jota lunastetut tulevat tutkimaan halki ikuisuuksien. Apostoli Johannes toteaa, että tullessaan ihmiseksi Kristus ilmaisi, että hän asuu konkreettisesti meidän kanssamme. Jeesuksen tulo lihaksi muistuttaa Vanhan testamentin Jumalasta, joka asui israelilaisten kanssa pyhäkköteltassa Siinailla ja oli heidän kanssaan erämaassa matkalla kohti luvattua maata.

Tultuaan ihmiseksi Jeesus asui (kirj. 'telttaili') ihmiskunnan keskellä. Mikä käsittämätön myönnitys! Ikuinen Jumala tulee alas luoksemme, yhdeksi meistä, vakuuttaakseen meille, että hän todella on "Immanuel, Jumala on meidän kanssamme".

Matt. 18:20 Jeesus sanoi, että jos kaksi tai kolme kokoontuu hänen nimeensä, hän on siellä heidän keskellään. Kristus on kansansa kanssa Pyhän Hengen läsnäolon kautta. Kristus kutsuu seuraajiaan olemaan läheisessä suhteessa hänen kanssaan: "Minä seison ovella ja kolkutan. Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä tulen hänen luokseen, ja me aterioimme yhdessä, minä ja hän." (Ilm. 3:20.)

Lue Ilm. 21:1-3. Mitä meille tässä esitetään?

Uusi Jerusaleem tulee laskeutumaan taivaasta maan päälle, ja Johannes julistaa: "Katso, Jumalan asuinsija ihmisten keskellä! Hän asuu heidän luonaan, ja heistä tulee hänen kansansa. Jumala itse on heidän luonaan[.]" (Ilm. 21:3.) Uudessa Jerusalemissa ei ole temppeliä (Ilm. 21:22), koska koko kaupunki on temppeli, Jumalan asuinsija eli pyhäkkö. Kaupungin pituus, leveys ja korkeus ovat yhtä suuret (Ilm. 21:16), kuten oli pyhäkön kaikkeinpyhinkin: se oli kuution muotoinen ja sen kaikki sivut olivat yhtä suuret. Ikuisuudessa, maailmassa, jossa ei ole syntiä, kuolemaa eikä kärsimystä, me asumme Jumalamme välittömässä läsnäolossa.

Kun katsomme, mitä meille on luvattu Jeesuksessa, miten voimme oppia kestämään loppuun asti?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 1, s. 332–337 tai *Patriarkat ja profeetat*, s. 331–336.

”Pyhäkön rakentamista edelsi Jumalan lunastustyö, nimitäin Israelin vapauttaminen Egyptin orjuuden vallasta. Tätä puolestaan seurasi Jumalan halukkuus solmia pysyvä liittosuhde kansansa kanssa. Hän olisi heidän Jumalansa, ja heistä tulisi hänen kansansa (2. Moos. 6:7). Tapa, jolla he suhtautuisivat Jumalaan ja toinen toisiinsa, määriteltiin liiton laissa. Pyhäkkötelttä oli todellakin kohtaamispaikka. Se oli paikka, jossa Jumala ja ihmiset kohtasivat. Vasta lunastuksen jälkeen ja kun liiton kautta oli perustettu pysyvä yhteys Jumalan kanssa, ihmisille aukeni pääsy Jumalan asuinsijoille.” – Andrews Bible Commentary: *Old Testament*, ”Exodus” (Berrien Springs, MI: Andrews University Press, 2020), s. 226.

Ellen G. White kuvaa pyhäkköpalvelusten tarkoitusta seuraavasti: ”Näin pyhäkkö ja myöhemmin sen sijaan tullut temppeli opettivat toimituksillaan kansalle päivittäin suuria totuuksia Kristuksen kuolemasta ja palveluksesta. Ja kerran vuodessa heidän ajatuksensa suunnattiin Kristuksen ja saatanan välisen suuren taistelun loppuvaiheisiin, maailman-kaikkeuden lopulliseen puhdistamiseen synnistä ja syntisistä.” (1AO 337.)

Keskustelunaiheita:

1. Pyhäkkötellassa pidetyissä jumalanpalveluksissa oli keskeistä veren vuodattaminen. Kaikenlaisia eläimiä uhrattiin, ja niiden verta käytettiin lähes kaikissa temppelirituaaleissa. Mitä veri symboloi, ja mihin kaikki nämä uhrit lopulta viittasivat?

2. Vaikka on hämmästyttävää, että Jumala, maailmankaikkeuden Luoja, asui pyhäkössä kansansa keskellä, kuinka paljon hämmästyttävämpää oli se, että hän tuli asumaan keskuuteemme yhtenä meistä, ihmiseksi. Sekin oli hämmästyttävä osoitus rakkaudesta. Lisäksi hän antaa itsensä uhriksi synnin vuoksi – toisin sanoen tuli kuolemaan meidän puolestamme? Mitä tämä opettaa meille Jumalan luonteesta? Mitä tämä opettaa meille myös siitä, kuinka paljon Jumala haluaa nähdä meidät pelastettuina ikuisessa valtakunnassaan?

3. Lue Hepr. 8:1–6. Mitä teksti kertoo meille siitä, miten maanpäällinen pyhäkkö heijasteli sitä, mitä Jeesus tekee nyt meidän puolestamme taivaan pyhäkössä?